

УДК: 376.68:61

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАННЯ ЧУЖЕЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У МЕДИЧНОМУ ВУЗІ

Радченко О.М., Комариця О.Й., Філіпюк А.Л.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

У медичній освіті України все більшої ваги набувають проблеми, пов'язані з навчанням чужеземних студентів, яке має проводитись за аналогічними програмами та вимогами, що і вітчизняних. Однак існують певні особливості, передусім, мовний бар'єр та інша ментальність. Студент опанує мову, яка не матиме застосування після навчання, не є робочою на міжнародних форумах, не відповідає серйозним інформаційним ресурсам Internet. Тому все більш важливим стає навчання студентів чужеземною мовою, оптимально – англійською, що відкриває економічні резерви для наших вузів і збільшує їх конкурентоздатність. Проблеми, які з'являються при викладанні іноземною мовою: підготовка достатньої кількості англомовних фахівців з кожного предмету; підготовка англомовних навчальних матеріалів і документації; інформаційно-рекламна робота для належної поінформованості потенційних закордонних абітурієнтів. Кількість доступних студентам та викладачам методичних матеріалів англійською мовою значно менша, ніж українською чи російською. Важливо, що англомовні матеріали повинні рецензуватись спеціалістами-мовниками, що підвищує їх якість, але сповільнює термін надходження до студентів. Саме для чужеземних студентів слід широко використовувати комп'ютерні технології, адже цей контингент звик до навчання з використанням ресурсів Інтернету та мультимедійних засобів. Тому особливо важливо у методичних вказівках для чужеземців наводити Інтернет-адреси сайтів, які містять потрібну для опанування матеріалом інформацію на неперимітивному та не занадто складному рівнях. Ще одною вимогою є включення у методичні вказівки і для студентів, і для викладачів дидактичного матеріалу, який для наших студентів часто є реальним з клінічної практики, а для викладання іншими мовами, як правило, має створюватись окремо. Характер додаткового дидактичного матеріалу залежить від теми заняття та специфіки кафедр, проте саме наявність його у методиках забезпечує регулярне та обов'язкове його використання. Якісні методичні матеріали чужоземною мовою допомагають зменшити мовний бар'єр передусім викладачу.

Висновок: особливостями методичних матеріалів для чужеземців є менша загальна кількість, іноді формальний підхід до звичайного перекладу вітчизняних з відсутністю усіх необхідних складових; створення методичних матеріалів для чужеземних студентів є складним часозатратним творчим процесом, який має постійно вдосконалюватись.

УДК: 614.251:005

ПІДХІД ДО НАПИСАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ ІСТОРІЇ ХВОРОБИ ТА ЙОГО МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Радченко О.М., Філіпюк А.Л., Комариця О.Й.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Історія хвороби у клініці - це відображення діагностичного пошуку, документація проведених лікувальних заходів, місце зберігання результатів усіх обстежень, правовий документ. Учбова історія хвороби демонструє вміння студента працювати з хворим, закріплює практичні навички фізикального обстеження пацієнта, оцінки та аналізу медичної документації, встановлення попереднього та клінічного діагнозів, використання літератури. Важливе значення має написання учбової історії хвороби студентами-стоматологами, оскільки це формує клінічний погляд на пацієнта. Позитивна оцінка з історії хвороби має бути умовою допуску студента до підсумкового контролю (іспит, модуль), а за умов незарахування історії студент зобов'язаний переписати її на позитивну оцінку. Для написання історії хвороби достатньо місяця, коли студент працює з хворим, медичною документацією та літературою, має право (і як показує практика, повинен!) консультуватись з викладачем, особливо за умов наявності супутньої патології чи ускладнень. Проблемою написання історії хвороби є комп'ютерне переписування інтернетівських історій, коли студент навіть не заглядає до них, частота якого постійно зростає. Одним з шляхів подолання цього є індивідуальний захист історії хвороби, коли студент дає відповіді на питання щодо хворого, курацію якого він проводив, з встановленням причин та провокуючих факторів основної хвороби, сучасних методів діагностики та лікування. Другою проблемою є методичний супровід такого виду самостійної клінічної роботи. Досвід показує, що на кафедрах, де студенти пишуть навчальні історії хвороби, як правило, є методичне забезпечення, однак якість його часто є недостатньою, оскільки воно зводиться до звичайного викладу структури та схеми історії, часто відсутні критерії оцінювання та допоміжні матеріали, які би допомагали студентові справитись з цим завданням, відсутні посилання на літературні джерела та сайти, на яких студент може знайти потрібну інформацію. Ще одною проблемою є потреба виділення годин для неформальної реальної перевірки історії, адже тільки тоді студенти ретельно відносяться до роботи, коли бачать результати перевірки.

Висновок. Написання навчальної історії хвороби є важливим етапом навчання студента, який демонструє підготовку до практичної діяльності та має бути забезпечене методичними матеріалами, а виконання її належним чином та зарахування має бути критерієм допуску до підсумкового контролю.